

AFSCHRIFT

1 p

Griffienummer : 00376
 Repertoriumnummer : 488
 Vonnisdatum : 28.02.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
 13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

702 _____, bedrijfsleider, geboren te _____ op _____
 wonende te 3545 Halen, Steenborgstraat, 5,
 Belg.

Verdacht van :

Te _____
 Als (tuede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting
 heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 27/10/2000 tot 15/10/2004,

Op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastraerd of geweest zijnde
 eigendom van _____

geboren te _____ op _____, wonende te _____
 ingevolge akte van schenking dd. 26/04/1985 verleden voor
 notaris _____ met standplaats te _____;

- Een deels open opslagruimte met een oppervlakte van ca. 41m x 14m en een hoogte van ca. 4,50m aan de voorzijde tot ca. 3,50m aan de achterzijde, waarbij de gesloten zijgevels, achtergevel en dak werden opgericht met geprofileerde staalplaat, het dak ondersteund wordt door 5 palen op een betonnen sokkel bevestigd en de achtergevel van de opslagruimte voorziet een betonnen bord van ca. 0,20m hoogte;
- De opslag van bouwpuin en bouwmaterialen;
- Twee geschakelde vijvers met een oppervlakte van ca. 45m x 55m;
- Een afsluiting aan de straatzijde van het terrein bestaande uit een ijzeren hek, ijzeren palen en betondraad met een hoogte van ca. 1,80m;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergoeding van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te _____ op 05.04.2005,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 75,17 euro. De Bewaarder (get.)

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt
 de beklagde, die ter zitting niet verscheen.

***   ***   ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoede van beklagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een open opslagruimte, twee vijvers en een afsluiting in stand heeft gehouden evenals de opslag van bouwpuin en bouwmaterialen.

Op 5 december 2005 werd vastgesteld dat de open loods nog steeds aanwezig was maar de opslag van bouwpuin en bouwmaterialen verwijderd waren.

De vijvers en de afsluiting werden evenmin verwijderd.

3.

Beklagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te _____ kadastraal
 gekend onder _____

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplau _____ gbk.
 bij K.B. van 3 april 1979).

4.

Beklagde wordt vervolgd voor de instandhouding van de wederrechtelijk opgerichte constructies, zodat de argumentatie m.b.t. de exceptio obscuri belli niet gegrond is.

5.

Beklaagde houdt voor dat de open opslagruimte en de vijvers werden aangelegd in de jaren 1960-1961 en dus voor de wet van 29 maart 1962, waarbij voor het eerst de instandhouding van wetterechtelijk opgetrokken gebouwen strafbaar werd gesteld.

Beklaagde verwijst niet alleen naar de verklaring van zijn vader en van twee getuigen, die in de buurt van de plaats van het beweerde misdrijf wonen.

Nu ook in de kadastrale beschrijving sprake is van de aanwezigheid van een 'hangar', is bewezen dat de open opslagruimte en de vijvers reeds aanwezig waren voor de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet en derhalve de instandhouding van deze constructies niet kan bestraft worden.

6. Toepassing van art. 96 § 4 voor wat betreft de afsluiting.

Beklaagde heeft tijdens het vooronderzoek nooit voorgehouden dat de afsluiting zou zijn geplaatst voor 3 april 1979, d.i. op het ogenblik dat het gewestplan nog niet definitief was.

Deze argumentatie, die voor het eerst in conclusies wordt voorgehouden, komt dan ook niet geloofwaardig voor, temeer daar deze bewering door geen enkel objectief gegeven wordt ondersteund.

Het is derhalve bewezen dat de afsluiting zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning in stand wordt gehouden.

Rekening houdend met de ernst en de aard van dit misdrijf enerzijds en anderzijds met het blanco strafverleden van beklaagde, kan hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

7.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 7 februari 2001.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004, P.04.0560.N). Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de reclabank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof art.

46.2005, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, P.04.0237.N en P.04.0358.N; R.v.St., b.v.b.a. G., nr. 130.075, 2 april 2004, *R.W.* 2004-05, 306, noot). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, 2001-02, 1353, conclusie advocaat-generaal M. De Swaef). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.* 2004, 229). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, P.03.1500.F). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

***   ***   ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

***   ***   ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringe OP TEGENSPRAAK;

Stelt vast dat de instandhouding van de open opslagruimte en van de twee vijvers niet strafbaar is.

Stelt vast dat de opslag van bouwpuin en bouwmaterialen werd verwijderd.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van de afsluiting aan de straatzijde van het terrein, bestaande uit een ijzeren hek, ijzeren palen en betondraad.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de nitspraak van de veroordeling opzichthens beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van EEN JAAR, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 98,56 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1960, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001, de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

***   ***   ***

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het verwijderen van de omheining, bestaande uit een ijzeren hek, ijzeren palen en een betondraad en dit alles onder verbeute van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

7P

Wijst voor het overige de herstelvordering af.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
28 februari 2006, alwaar zetelden:

Mevrouw

Ondervoorzitter, enige rechter.

De heer

Substituut Procureur des Konings,

De heer

Afgevaardigd Adjuunt-griffier.

I. V.

get

get